

ישיבת בני"ע "גבעת שמואל"

מידעון

בס"ד, כסלו תשפ"ה, פרשת וישלח

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

בני עקיבא
ראש כל חינוך

מתקרבת והיא אינה כוללת יציאה מלאה של ישראל מרצועת עזה. בראשית השבוע הרגישו רבים שמחה גדולה ורצון להודות על ההתפתחויות ההיסטוריות החשובות שאנו חוזים בתקופה האחרונה. בישיבה שלנו פתחנו את השבוע בשיחה שלי על המצב, שיקוף הדברים שקורים לנו בימים האחרונים, כולנו אמרנו בדבקות את "מזמור לתודה" ויצאנו בריקודים בשירי גאולה והודיה לה' על הטוב שעושה לנו.

לבנים היקרים מאוד והוריהם, שלום וברכה. **מלחמת חרבות ברזל- התקומה.** חלף רק שבוע ומאורעות היסטוריים משמעותיים התרחשו. השלטון הסורי הרודני שהיווה יריב מר לישראל במשך עשרות שנים שבמהלכם התנהלו מלחמות עקובות מדם - קרס בהפיכה מהירה של המורדים. צה"ל ריסק את חילות האוויר והים של סוריה והשמיד את כל ארסנל הנשק הכימי והאסטרטגי שלה. חיילנו השתלטו על הצד הגבוה של החרמון, החרמון הסורי, (כחמש מאות מטר מעל המוצב הישראלי), השתלט על אזור החיץ שבין ישראל לסוריה וטנקי צה"ל נמצאים היום 25 ק"מ מדמשק. הפסקת האש בלבנון נשמרת כשההפיכה בסוריה פוגעת מכה נוספת בחיזבאללה ובאיראן. תושבי הצפון שבים לבתיהם ומתחיל תהליך השיקום. מערכת החינוך באזורים שלא פונו חזרה לפעול וישיבת ההסדר שבקריית שמונה חזרה לביתה. לפי דיווחים רבים עסקת חילופי השבויים

מי חלם ששנה אחרי פתיחת המלחמה נציב את דגלי ישראל בעזה, בלבנון ובסוריה. "אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוקיו". יחד עם זאת גם השבוע נפלו 7 חיילים ממיטב בנינו וממיטב לוחמי צה"ל בעזה ובתאונה מבצעית בלבנון. **כולנו תפילה לשלום החיילים ולשובם המהיר של החטופים.**

ביקורים בסניפי בנ"ע ועזרא לקראת שבתות הארגון ובתסי"ם במוצ"ש פרשת ויצא. כל ראש ישיבה מתפלל שבניו-תלמידיו יהיו בני-תורה כיוון שבן ששם את התורה במרכז חייו, כל הדברים הנוספים באים מתקדשים. ידוע לכם הפסוק – **"לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם"**. פרוש הפסוק לפי רבי מאיר שפירא זצ"ל שהיה ראש ישיבת לובלין – לכו בנים – צאו מהישיבה, אבל תיקחו אתכם את התורה שלמדתם בישיבה לכל מקום שאליו תלכו, כיוון שהתורה היא תורת חיים. **"לכו בנים"** ותמשיכו לשמוע לי גם מחוץ לישיבה. ב"ה בביקורים בסניפים ראיתי בנים בני תורה שעמלים בתורה בישיבה, ולוקחים אותה גם לסניפים. זכיתי השנה כבכל שנה, להשתתף במוצ"ש האחרון במפקד בנ"ע של סניפי גב"ש. במצגות ראיתי את בוגרנו, את בנינו שעוסקים גם בלימוד התורה בסניפים, הערב הזה ריגש אותי במיוחד.

הנושא השנתי בבנ"ע היה השנה – "עם אשר רוח בו". בהיסטוריה היהודית היו בגלות 2000 שנה, הדורות הקודמים חלמו על א"י, חלמו להיות חלק מעם ישראל שגדל בארצו ולומד את תורת ישראל. הם לא זכו. אנחנו ב"ה לאחר אלפיים שנה – זכינו... ובגדול. כעת יש לנו אחריות גדולה לקחת את הלפיד ולהאיר איתו בכל מקום. במלחמה האויב האכזר הרג, אנס, פצע ולקח חטופים. הם יכלו על הגופים, אבל על הרוח המיוחדת של עם ישראל הם לא יכולים לעשות כלום, ולנו ב"ה יש הרבה רוח אלוקית. עלינו לשמור על א"י ועם ישראל, לדאוג לאחדות העם ולשלמותו, ובמיוחד להיות אוהבי ה' ואוהבי תורת ישראל.

חזרתי כעת מסניף עזרא בגב"ש שמתכוננים לשבת הארגון, וראיתי בחורים נהדרים, בחורים בני תורה ואוהבי ה' ותורת ישראל. **אנחנו בישיבה נעשה הכול כדי להפיץ את האור הגדול של התורה בישיבה ומחוצה לה.**

ביום שלישי הקרוב תתקיים אספת הורים לחטיבת הביניים. ב"ה אסיפת ההורים של כיתות התיכון התקיימה השבוע, וביום שלישי הקרוב ט"ז כסלו 17/12 תתקיים אסיפת ההורים של הורי חטיבת הביניים. **אנו מצפים שכל הורי החטיבה יגיעו לאסיפה כדי לשמוע על מצב הבן בכל התחומים.**

בהזדמנות זאת ברצוני להודות לעשרות ההורים שהגיעו לחדרי באסיפת ההורים של התיכון, כדי לבוא ולומר תודה רבה. דברים אלו מחזקים אותנו מאוד ונותנים כוח והרבה מרץ להמשיך עוד ועוד.

4

מסיבת הפתעה לכל בני הישיבה שהוריהם ו/או אחיהם מגוייסים. ביום רביעי ערכנו טקס משמעותי עם 150 בנים שהוריהם או אחיהם מגוייסים עדיין לטובת המלחמה. הרב ספי אירגן וערך את האירוע החשוב הזה. הבנים שוחחו בקבוצות על תחושותיהם, שמעו שיחה מרגשת מהרב אבנר שמגוייס עדיין, שיחקו משחקי גיבוש, ראו סרטון וקיבלו מתנות מפנקות מהישיבה, וחולצת דרייפיט שהוכנה לבנים עם הכיתוב – "גם אנחנו מגוייסים". **ברצוני להודות לרב ספי על כל הארגון וניהול האירוע, לרב אריק פוגלמן שריגש את החבר'ה בדבריו, לרב אבנר על דבריו, למנהלת האדמי' לירון מתן ולחברת מדיסון על הפינוקים לבנים. תודה רבה.**

משחקי ליגת הכדורסל והכדורגל בליגת הישיבות. ב"ה בנינו טובים גם בתחום הספורט. תודה רבה לנבחרת הכדורגל של הישיבה שהגיע למקום שני בליגת הישיבות, ותודה רבה לנבחרת הכדורסל של הישיבה שניצחו היום בגדול את נבחרת אמ"ת בר אילן ואת נבחרת ישיבת אדר"ת בת ים. בכדורסל הבנים עלו ל-1/8 הגמר. מחזיקים לכם אצבעות גם במשחקים הבאים. אתם תותחים וכולנו מאמינים בכם.

פרשת וישלח.

בישיבתנו אני מדגיש בשיחותיי את ההתעלות הרוחנית, שאדם חייב לשאוף להגיע למעלה הגבוהה ביותר. התורה צריכה להיות הבסיס ומרכז החיים לכל מה שאנחנו פועלים בחיינו.

ב"ה, מידי יום אני חש, שאתם- בניי היקרים מתקדמים עוד צעד למטרה העליונה - להיות עמלי תורה ושמחים בה, ניתן לראות את קבוצות הלימוד בשיעורי תורה לשמה בבית המדרש הגדול, כדי להבין את עוצמות התורה בישיבה.

מאידך אנו רואים שהתורה נותנת ביטוי מיוחד לנושא הכלכלי. התורה כותבת על נושא הכסף, העושר.... פסוקים רבים והשאלה המתבקשת היא- למה???? למה לדבר על כסף בזמן שזהו דבר משני לעניין הראשון – חשיבות התורה??

במאמר היום ננסה לתאר את הגישה והתפיסה של היהדות כלפי אותו קושי שכולנו נתקלים בו ולהציג מספר עצות וטיפים מעשיים שנתנו לנו חכמי ישראל לאורך הדורות, כיצד לחיות חיים של אמונה יחד עם חיים של רווחה כלכלית.

"יש לי רב...יש לי כל..."

פרשת השבוע- פרשת וישלח עוסקת ברובה במפגש הפיוס בין יעקב אבינו לבין עשיו, לאחר שיעקב נאלץ לגלות מארץ ישראל לשנים רבות מחמת כעסו של אחיו. לאחר הפגישה הדרמטית, החיבוקים והבכי המשותף, יעקב מבקש מעשיו לקבל ממנו מנחה בדמות כמות גדולה של עזים, גמלים, פרות ואתונות. עשיו בתחילה מסרב באומרו: "וַיֹּאמֶר עֵשָׂו, יֵשׁ לִי רֶבֿ; אֲחִי, יְהִי לְךָ אֲשֶׁר-לְךָ". יעקב מפציר בו ואומר: "קח-נָא אֶת-בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לְךָ, כִּי-חַנּוּנִי אֶל-קִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל".

5

בהבדל בין הביטויים "רב" ו"כל" מתמצה ההבדל בין יעקב ועשיו. לזאורה, התבטאות יעקב "יש לי כל" תמוהה, שכן למי באמת יש את הכול??? ובכן, מסתבר שיעקב בא ללמד אותנו כלל גדול ומשמעותי בחיים - **יש לשמוח באמת ובתמים עם מה שיש לנו** ולא להרגיש עצבות ותחושת מחסור גם אם בפועל אין לנו את כל מה שהיינו חפצים בו. המילה "רב" מתייחסת לכמות, ועשיו, המוכר לנו מהפרשה הקודמת כאיש חומרני וגס, מייצג את התפיסה של המרדף אחר החומר, אחר הכסף. יעקב, לעומת זאת, אומר לעשיו שגם אחרי שעשיו ייקח ממנו את כל הגמלים, העיזים והאתונות, עדיין יישאר לו "כל", ועדיין הוא ירגיש שיש לו "כל".

איך זה ייתכן, הרי המתנות שיעקב ייתן לעשיו יחסרו לו ??? אלא העניין הוא כזה - גם אם יעקב ייתן לעשיו מתנות, כשהוא מחסר מרכושו, זה לא פוגע בתחושה האישית שלו שיש לו את כל מה שהוא צריך. בן זומא בפרקי אבות שואל: **"איזהו העשיר?"**. התשובה שרובינו היינו אומרים, שעשיר הוא מי שיש לו כמה בתים יפים, הוא עובד כמנכ"ל מצליח בחברה גדולה, אוכל במסעדות "נחשבות", מבלה בחנויות בקניון, לובש את המותגים העדכניים ומבלה פעמיים בשנה בחופשות פאר בחו"ל.

למרבה הפלא, התשובה של בן זומא שונה - **"איזהו העשיר? השמח בחלקו!"**, כלומר על מנת להרגיש עשירים עלינו להיות שבעי רצון ממה שיש לנו כעת. מתי אדם ירגיש עשיר **כשהוא שמח במה שיש לו, גם אם זה מעט**. חשוב לזכור שהאושר לא מתייחס רק לכמות כסף, אלא לכל צורך חומרי ונפשי אחר שיש לנו. לקראת סוף ברכת המזון אנחנו אומרים: **"הרחמן הוא יברך אותנו ואת כל אשר לנו כמו שהתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל, כן יברך אותנו כולנו יחד בברכה שלמה"**. כאשר אנחנו מודים לה' על המזון הגשמי שסיפק לנו, אנו מוצאים צורך להדגיש כי אנו לא רואים במזון הגשמי את המטרה, אלא

את האמצעי לכך שנוכל לחיות בתכונה שבה התברכו אבותינו, כלומר בהרגשה שיש לנו כל.

אם כך, מדוע רובינו עסוקים כמו עשיו בספירות מלאי של מה יש לנו ועד כמה אנו רחוקים ממה שהיינו רוצים שיהיה לנו ?? מדוע אנחנו לא נוהגים כמו יעקב שהשכיל לשמוח עם מה שיש לו ??

התבוננות פנימית מגלה כי הטבע שלנו הוא לראות את "חצי הכוס הריקה". אנחנו מעבירים אנרגיה וזמן רבים מידי בקיטורים, במחשבות ובדיבורים על מה שחסר ועל מה שאין לנו וכוח ההרגל משכיח מאיתנו את הטוב שיש לנו. אדם כמעט ואף פעם לא עוצר ואומר לעצמו: "כמה טוב לי עכשיו, אני ממש מאושר, חיי שלמים ושמחים".

ביהדות ישנו מושג בסיסי מאוד המדבר על "**חוש הכרת הטוב**" (דיברנו על עניין הכרת הטוב בשיחותיי בבית המדרש לאחר שחרית), שמשמעו בתמציתיות להפוך את המשקפיים איתן אנחנו מסתובבים בעולם ולסגל מחשבות חיוביות במקום השליליות. **במקום לראות את מה שאין, להתחיל לראות את מה שיש, לראות את חצי הכוס המלאה.**

למרבה האבסורד, כשאנו סוף סוף משיגים את מה שחפץ ליבו, בדר"כ תחושת הסיפוק שאנו חווים קצרה ביותר ומיד מתחיל הקול הפנימי לכרסם בנו ולספר לנו על כל הדברים שעדיין לא השגנו.

חשוב לחיות בהבנה ששום דבר אינו מובן מאליו. אין דבר כזה "מגיע לי". ברגע שמקבלים דברים כמובנים מאליהם לא יודעים להעריך את הדבר עצמו ואת מי שנותן לנו אותם.

בתקופת התיכון רבים חושבים עד כמה קשה וכמה טוב יהיה לסיים עם הבגרויות והלימודים (רק אח"כ רוב האנשים מביטים אחורה בערגה ונוסטלגיה ונזכרים "בתקופה היפה בחייהם"), בצבא אנחנו מקטרים על התנאים ומחכים בקוצר רוח לאזרחות, באוניברסיטה קשה ולוחץ ומייחלים לתקופת העבודה והעצמאות שאחרי. כשכבר סוף סוף מוצאים עבודה טובה וראויה מקטרים על התנאים, על הבוס, על השעות וכו....., וכו....., וכו.....

מה יעצור את הריצה הבעייתית הזו ??

נראה כי היכולת הפשוטה לעצור ולהודות על מה שיש לנו כאן ועכשיו !!!!! לומר בפה מלא ובשמחה רבה בבוקר כשקמים – "מודה אני לפניך.....", לעצור במשך היום ולומר לה' – "תודה רבה", "טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון....." מתי - ??? תמיד, בכל רגע ורגע. **זה מה שיעקב מלמד אותנו במילים "יש לי כל".**

את אחד השיעורים החשובים בחיי קיבלתי מאדם שפנה אלי ושאל: "אתה יודע מה זה עשיר?" כמובן שחשבתי מיד על בית גדול ועל רכוש כזה או אחר,

אולי על המשנה "איזהו עשיר....." בעוד הוא משיב: "**עשיר זה ראשי תיבות של עיניים, שיניים, ידיים ורגלים**". אשרי מי שאכן יודע לראות ולהעריך את המובן מאליו ולהיות שמח בחלקו. רובינו מבינים מה היה טוב חלקינו רק לאחר שדבר מה נלקח מאתנו. רק כשהשן כואבת אנחנו נזכרים בתחושה הנפלאה של שיניים בריאות.

אנו חייבים לראות את הטוב ואת המיטיב עמנו בכל רגע ורגע, ועל כך אנו נבוא ונשיר בקול גדול: "**טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון**".

היות והשבוע יחול יום הזיכרון למו"ר הרב משה צבי נריה זצ"ל – מייסד ישיבת כפר הרוא"ה ואבי הכיפות הסרוגות אני מביא לפניכם את תולדות חייו בקצרה.

הרב נריה זצ"ל נפטר בי"ט כסלו תשנ"ו. הרב חולל את המהפכה האמיתית בדור האחרון – מהפכת הכיפות הסרוגות, מהפכת התורה בישראל. בתקופה שהרב החל לפעול, היה החינוך הדתי דרך חד סטרית, שבסופה הנוער עזבו את דרך התורה, ואפילו נערים ונערות מבתים טובים התביישו ולא רצו להמשיך בדרך התורה וקיום המצוות. הנוער אז לא העז ללכת עם כיפות ברחובות, והחשש היה גדול, מה יהיה עם הנוער, מה יהיה הסוף בדור זה?? ואז קם הרב נריה זצ"ל ושינה את המציאות. הרב התחיל את פעילותו בבני עקיבא, שקמה במגמה לעצור את הסחף ולזקוף את קומתו של הנוער הדתי. סניף זה הוקם בירושלים, סניף מרכז, והסניף הוקם לאחר ברכתו של הרב קוק זצ"ל. בשנים אלו לא היה זכר לישיבות תיכוניות. הרב נריה הקים אז את ישיבת כפר הרוא"ה. הרב ידע לקרב את הנוער לתורה, הוא היה מחנך דגול מן הגדולים בדור. הרב חינוך רבבות של תלמידים וכולם אהבו והעריצו אותו. הרב נריה עסק כל ימיו בבניינו של עולם התורה שלנו, עולם התורה של הציונות הדתית. הרב בנה ישיבות ואולפנות, ישיבות הסדר ומכינות, ובעצם, הוא בנה את עולם התורה האדיר שמהווה מופת בכל התחומים כפי שאנו רואים עד היום.

זכורני, כשהייתי ר"מ צעיר בישיבה, הרב היה מגיע לביקורים, מתחיל את שיחתו עם הבחורים בשיר שיאחד ויגבש את הקבוצה ואח"כ הוא היה מדבר עם הנוער על חשיבות לימוד התורה ועל השליחות של כולנו בארץ ובעם ישראל. הרב ידע לתרגם את המסרים החינוכיים לשפת המעשה הן באמצעות לימוד התורה והן באמצעות ניגון וסיפור וחוויות מחיי היום יום.

ניתן לסכם את הדברים ולומר שהרב הנחיל לנו – הרמי"ם הצעירים שהתורה תהיה תורה לא של החמרות וקפדנות, אלא תורה של מאור פנים ויופי, וזהו מסר שהרב הצליח להחדיר בלב תלמידיו הרבים ובלב כולנו.

שבת שלום ומבורך, גאה בכם מאוד

בשורות טובות לעם ישראל

אוהבכם ומוקירכם

שרגא פרוכטר – ראש הישיבה

אסיפת הורים – חטיבת ביניים.

אסיפת הורים לבני ז' – ט' תתקיים אי"ה ביום שלישי הקרוב ט"ז כסלו 17/12 החל מהשעה 18.00.
חשוב מאוד להגיע לערב זה ולהתעדכן במצב הבן.

ערב להורי ובני י"ב – היציאה לפולין.

ביום שני הקרוב ט"ו כסלו 16/12 יתקיים ערב חשוב מאוד להורים ולבנים שמתכוונים לצאת השנה לפולין. חשוב מאוד להגיע לערב זה.

התוועדות לקראת יום הגאולה בחב"ד – י"ט כסלו.

ביום רביעי הקרוב י"ז כסלו בשעה 10.30 תתקיים התוועדות בבית המדרש הגדול עם הרב צפריר – שליח חב"ד בגבעת שמואל, אורח מכובד.....(הפתעה) ותזמורת..... אנחנו נודיע בתחילת השבוע מי ישתתף בהתוועדות.

התוועדות מיוחדת לקראת שבת – "ועוד יותר טוב".....

ביום חמישי הקרוב תתקיים התוועדות לקראת שבת החל מהשעה 16.45 למעוניינים. ההתוועדות תתקיים עם שיראל סתיו בתוכנית – "עוד יותר טוב...". ההתוועדות תתקיים בחדר האוכל עם קיגלים, צ'ולנט והפתעות נוספות.

יום רביעי י"ז כסלו – יום הוקרה לפצועי צה"ל.

ביום רביעי הקרוב יתקיים יום הוקרה לפצועי צה"ל. אנו נקבל בשמחה את ראש ישיבת מרכז הרב הרב יעקב שפירא שליט"א שישוחח עם בני כיתות י"ב לקראת חנוכה וליום ההוקרה לפצועי צה"ל.